

lingen og dermed også en ret til at bestemme omfanget af det almene byggeri.

Disse to forslag vil på den ene side fratage kommunerne det boligsociale ansvar, hvormed en fornuftig kommunal vurdering af behov og økonomi vil blive overflødig, fordi det er en gratis omgang, mens kommuner, der ikke har opfyldt Enhedslistens mål om 20 pct. almene boliger, på den anden side skal bøde for denne prioritering. Ingen af konsekvenserne af dette forslag er vores politik.

Kl. 13.25

Lissa Mathiasen (S):

Forslagene her fra Enhedslisten kan vi fra Socialdemokraternes side på mange måder have stor sympati for, i hvert fald set i forhold til det resultat, som man går efter fra Enhedslistens side, nemlig at sikre, at alle kommuner også har nok almennyttige boliger til rådighed til lejerner og dem, der måtte ønske at være lejere.

Det er set med Socialdemokratiets øjne meget vigtigt, at alle vores kommuner drager omsorg for at have en bred vifte af forskellige bomuligheder. Vi tror, det er det, der giver den bedste valgfrihed. Så ved jeg godt, at alle ikke har lige meget valgfrihed, men forudsætningen for, at man i hvert fald har en form for valgfrihed, er, at der er lejeboliger til rådighed, og det er også det, jeg ser i Enhedslistens forslag.

Vi har den holdning, at vi siger, at det skal være sådan – og det bør kommunerne også kunne leve op til – at det enkelte menneske uanset livssituation skal have en valgfrihed til at kunne vælge den boform, den pågældende ønsker, også således at det både passer til livsfasen og til behov.

Vi har ikke lagt skjul på og gør det heller ikke overhovedet, at vi ikke mener, at vores by- og boligpolitik, sådan som den ser ud for øjeblikket, fungerer godt. Det mener vi ikke. Hvis vi kigger på stærkt stigende ejerboligpriser og kører til private udlejningsboliger og alenlange ventelister til almene boliger, så dokumenterer det, at der er boligmangel, en generel boligmangel, og at den boligmangel bliver stadig mere alvorlig.

Mange kommuner ser vi jo får stadig større problemer med at finde boliger til mennesker, som ikke selv magter at finde en bolig. Vi ser også, at hjemløsheden stiger, og helt grelt bliver det selvfølgelig i de kommuner, som ikke har villet følge med og sikre, at de har fået boliger nok, heller ikke i forhold til, hvad man kan sige, de rent procentuelt burde have.

Hermed ikke være sagt, at vi mener, der er kommuner, der skal gå ud og bygge almene boliger, selv om de ikke er oppe på en eller anden 20-pct.s-regel, eller hvad det måtte være, vi måtte sætte som gennemsnit, hvis ikke der er behov for det. Men det, vi netop appellerer til, er at sikre, at den enkelte kommune sørger for, at der er den mængde boliger til rådighed, der måtte være behov for.

Jeg kan heller ikke lade være med at sige, at svaret på en udvikling med mangel på boliger og mangel på lejeboliger jo er så langt fra det forslag, som regeringen, formoder jeg, stadig væk sysler med: at ville sælge ud af den almene sektor.

Der er ikke noget, der taler for, at det skulle give en løsning på vores boligsituation, tværtimod. Jeg vil sige, at sådan en boligpolitik jo vil skabe et endnu mere stift, opsplittet boligmarked, hvor det bliver endnu mere vanskeligt at finde en acceptabel bolig. Og den der med, at det skulle give plads til at bygge nye boliger, ja, det er jo også en myte, som vi både har hørt i England og i Holland og fra Sverige.

Jeg kan se, at man fra forslagsstillernes side ikke på nogen måde ønsker at tage beslutningskompetencen fra kommunerne, og det er vi enige i. Det synes vi også er godt nok. Men vi synes bare, at der på en eller anden måde må være en sammenhæng mellem beslutningskompetencen i kommunerne og så også en vis andel af at skulle være med til at finansiere.

Jeg kommer ikke og siger, at vi tror, at kommunerne vil gå ud og hamstre, hvis ikke de betaler, men jeg synes på den anden side, at der er en god idé i at sige, at der er en eller anden sammenhæng. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg er bekymret, for når man er i en periode, hvor kommunerne er økonomisk strammet meget til, så betyder det altså noget for deres boligbyggeri, at de så ikke engang har mulighed for at gå ud og lånefinansiere.

Derfor tror jeg, at der er behov for at kigge meget nøjere på de tal, som vi har fået fra Økonomi- og Erhvervsministeriet, for sådan som jeg har hørt tallene, så lyder det altså, som om man lige pludselig slår to års tal sammen, når man slår ud med armene og siger, hvor meget der rent faktisk er blevet bygget. Så jeg tror, der er behov for at kigge meget nøje på det og også følge det meget nøje her efter 1. januar, hvor lånemuligheden desværre er væk.

Vi er enige i behovet for at bygge. Vi er ikke enige i, at man skal flytte, så kommunerne ikke